

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1574/2025
20.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Славице Ћировић, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 900/25 од 16.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славице Ћировић, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 900/25 од 16.10.2025. године и предмет **ВРАЋА** на поновно одлучивање Апелационом суду у Београду.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К. бр. 36/24 од 04.08.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика и за исто је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 900/25 од 16.10.2025. године одбачене су као неблагоприятне заједничка жалба окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Славице Ћировић, као и жалба браниоца окривљеног, адвоката Славице Ћировић, изјављене против пресуде Основног суда у Мионици К. бр. 36/24 од 04.08.2025. године.

Против наведеног решења Апелационог суда у Београду Кж1 900/25 од 16.10.2025. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Славица Ћировић, у смислу члана 485. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости

као основан и другостепену одлуку укине, а списе предмета врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Београду.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио Врховном јавном тужиоцу, Врховни суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни суд је размотрио списе предмета са решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славице Ћировић, је основан.

Наиме, основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Славице Ћировић указује да је другостепени суд „у случају када је суд дао погрешну поуку о дужини рока за жалбу, морао прихватити рок који је за странку повољнији без обзира да ли се ради о странци која је вична праву или не“.

Из списка предмета произлази да у правној поуци првостепене пресуде Основног суда у Мионици К. бр. 36/24 од 04.08.2025. године, којом је окривљени оглашен кривим и осуђен на казну затвора, стоји да је против пресуде дозвољена жалба Апелационом суду у Београду преко Основног суда у Мионици у року од 15 дана од дана пријема писмена. Након што су исту пресуду уредно примили окривљени (25.08.2025. године) и бранилац (21.08.2025. године), бранилац окривљеног АА, адвокат Славица Ћировић поднела је заједничку жалбу против првостепене пресуде дана 09.09.2025. године (потписану од стране окривљеног и браниоца), док је бранилац окривљеног, адвокат Славица Ћировић, поднела и жалбу 08.09.2025. године.

Апелациони суд у Београду је својим решењем Кж1 900/25 од 16.10.2025. године обе жалбе одбацио као неблаговремене, уз образложење да су поднете по протеку законског рока од 8 дана, одређеног одредбом члана 509. ЗКП, без обзира на чињеницу да је првостепени суд у правној поуци погрешно означио рок од 15 дана за изјављивање жалбе против пресуде.

Одредбом члана 274. став 3. ЗКП, прописано је да се преписи одлука против којих је дозвољена жалба достављају са поуком о праву на жалбу, а жалба изјављена у корист окривљеног сматраће се благовременом ако је изјављена у року наведеном у поуци иако је тај рок дужи од законског рока (не прецизирајући ко је подносилац жалбе).

Дакле, имајући у виду напред наведено, погрешно је другостепени суд одлучујући о изјављеним жалбама рок за подношење жалбе рачунао по закону, а не према року који је суд дао у правној поуци првостепене пресуде, из ког разлога се по ставу Врховног суда, у конкретном случају ради о повреди закона из члана 485. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, за коју овај суд сматра да је од значаја за правилну примену права, па је стога на основу члана 486. ЗКП усвојио захтев за

3

заштиту законитости, побијано решење укинуо и предмет вратио другостепеном суду на поступање по изјављеним жалбама.

Поред оцене да је реч о повреди од значаја за правилну примену права, Врховни суд налази да се ради и о повреди једног од уставних права. Наиме, окривљеном је другостепеном одлуком повређено право на приступ суду прописан чланом 32. став 1. Устава Републике Србије, које представља саставни део права на правично суђење, обзиром да је предуслов одлучивања о нечијим правима и обавезама вођење поступка у коме ће се о тим правима и обавезама расправљати и одлучити.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 486. став 2. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић